

«Dan vergis je je twee dagen», bracht de Hoedenmaker uit. «Ik heb je wel gezegd, dat boter niet deugt voor het uurwerk!» voegde hij er bij, terwijl hij de Maartsche Haas boos aankeek.

«'t Was toch van de *beste* boter», antwoordde de Maartsche Haas deemoedig.

«Ja wel, maar er zijn zeker ook wat broodkruimels tusschen gekomen», bromde de Hoedenmaker, «en dan moest je de boter er ook niet met het broodmes in hebben gedaan».

De Maartsche Haas nam het horloge en onderzocht het met een zuur gezicht. Toen stak hij het in zijn kopje thee en onderzocht het nog eens, maar hij wist niets beters te zeggen, dan wat hij al had gezegd: «Het was van de *beste* boter, hoor».

Alice had eenigszins nieuwsgierig over zijn schouder gegluurd. «Wat een leuk horloge!» merkte ze op. «Het geeft den datum aan, maar zegt niet hoe laat het is!»

«Waarom zou het dat?» mompelde de Hoedenmaker.

«Zegt *jouw* horloge je soms in welk jaar we zijn?»

«Natuurlijk niet», antwoordde Alice zonder dralen, «maar daarom blijft het ook zoo lang achtereen hetzelfde jaar».

«Precies hetzelfde als van den Hoedenmaker.

Alice begreep er niet van den Hoedenmaker, sprak hij goed Nederl. best», zei ze, zoo bedr.

«De Zevenslaper sla maker en hij goot hem den neus.

De Zevenslaper schu zonder de oogen te open juist wat ik zeggen wo

«Heb jij het antwo vonden?» zei de Hoeden wendend.

«Neen, ik geef het op is het?»

«'k Heb er geen flauw maker.

«Ik ook niet», zei de

Alice moest er van z je tijd beter kunnen be verspillen met het opg niet zijn op te lossen».

«Als jij zoo'n goed